

I LUFTEN

ZONE- NYT

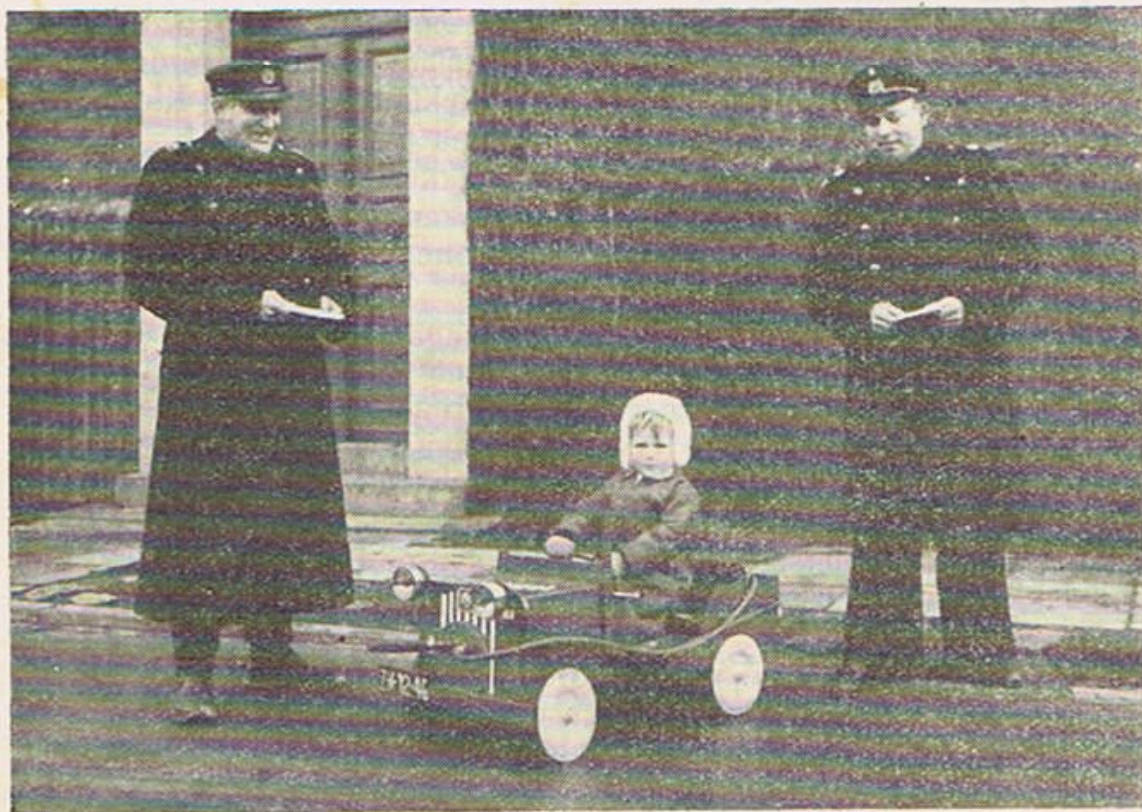

TIL VANDS

Nr. 5

15. JANUAR 1947

I. Aarg.

I gennem de sidste halve Snes Aar har Zone-Redningskorpset hvert Aar bortloppet forskellige Brand- og Udrykningsbiler i Børnestørrelse til Fordel for Børnenes Kontors Hjælpearbejde ved Juletid. Paa ovenstaaende Billede ser man Overassistent Lyngby Sørensen og Chauffør K. B. Røpke sælge Lodsedler.

Zone-Sangen

Tilskyndet af de mildest talt mikroskopiske Tøjtildelinger, der kommer en Zone-Mand til Gode, har Mandskabet paa St. Aarhus i den sidste Tid gaaet og nynnet nedenstaaende Melodi.

Melodi: I Gaar jeg fik min Trøje.

I Fjor jeg fik min Trøje —
kan hænde endnu før,
at tage den i Øje
jeg ikke mere tør.
Hver Gang jeg Brystet hæver,
saa ryger der en Knap,
og hvis for vidt jeg skræver,
saa ryger, av! en Lap.

Vort Korps har mange Former,
naar Hjælp der bruges maa,
men vores Uniformer
dem tænker ingen paa,
ifølge nye Instrukser
vi naar vi sidder ner
skal spare vore Bukser,
for Jakken kun man ser.

Det fryder ej vort Øje,
naar Zonen rykker ud,
med Flid og megen Møje
vi trækker i hver en Klud
af blaa unævnelige
er Jakken halvt os halvt,
man kan i Sandhed sige,
at Zonen ordner alt.

Dengang jeg fik min Trøje,
som nu forlængst er slut,
da straaled' Pigens Øje,
hvor vi kom frem da-dut,
og hvis mig spørger nogen
om, hvad jeg er blevet,
jeg svarer Lazaron.

Vi voved vores Trøje,
saasnart som der kom Bud,
nu har vi kun for Øje,
hvornaar vi rykker ud
med nye Bukser, Jakker,
ja, nu maa der kræves Svar,
for det mod »Enden« lakker
og tænk, hvis den blev bar. —

*En Bemærkning vedrørende***kunstigt Aandedræt**

Det er en kendt Sag for alle Instruktører i kunstigt Aandedræt efter H.N.-Metoden, at Eleverne — i deres Iver for at udføre alt saa godt som muligt — ofte lægger et unødvendigt haardt Pres i Udaandjingsbevægelsen (Trykket), trods Instruktørens og Vejledningens Ord: »et ganske svagt, lempeligt Tryk, uden nogensomhelst Kraftanspændelse«.

Et kraftigt Tryk vil under virkelige Forhold *ikke* bringe bedre Resultat end det meget lette Tryk, hvilket sidste — paa et skindødt Menneske, hvis Muskler er aldeles afslappede — virker fuldt ud tilstrækkeligt til at sammenpresse Brystkassen og herved drive Luften ud af Lungerne. At dette sker, observeres stadigt fra Genoplivnings-tilfælde derved, at man, selv under et svagt Tryk, *kan høre* Luften sive ud gennem Luftvejene og Munden.

Det kraftige Tryk er derfor ikke nødvendigt for at opnaa den til-sigtede Virkning, men det kan — *under Indøvning* og dersom Eleverne ligger paa et haardt Underlag (Gulv) — komme til at føles ubehageligt paa dem, der behandles, derved, at deres Brystben presses haardt mod Gulvet; de spænder da Musklerne for at modarbejde dette Pres. Men herved kommer Øvelsen ikke til at forme sig, som den skal, thi den, der forestiller den Forulykkede, maa være fuldstændig slap, saa de kunstige Aandedrætsbevægelser kan skabe saavel Ud- som Ind-aanding paa en saadan Maade, at Manipulationen føles let, uden mindste Ubegag, og dog virkningsfuld.

En ung Mnd, der havde været »Offer« under en forskriftsmæssig let Behandling, gav sine Indtryk heraf følgende Beskrivelse: »Man ligger og halvdøser og behøver ikke engang at trække Vejret, det hele gaar af sig selv!« (Man maa tro, at han har »slappet godt af«).

For at give et mere bestemt Udtryk for Størrelsen af Trykket, kan det fremføres, at et Tryk, svarende til en Vægt paa 10—12 kg, vil være passende til en voksen Person, 5—7 kg for større Børn og 1—2 kg for ganske smaa Børn..

Ved at lægge Hænderne paa en Personvægts Fodplade og gynge frem paa strakte Arme, vil Eleverne faa Forstaaelse af, og kunne til-egne sig, det rigtige lette Tryk.

Oberstløjtnant *Holger Nielsen.*

Fra Zonens Ambulanceflyver H. Venningbo har vi modtaget

I forrige Nummer af Zone-Nyt blev Uniformsspørgsmaalet berørt, og vi kan vist nemt blive enige om, at der her trænges til en Revision. Jeg skal her kun berøre, hvad jeg selv har set af falske Mærker. Det drejer sig om de broderede Vinger, der bæres over Uniformsfrakkens venstre Lomme, og som skulde betyde, at vedkommende Person er Flyver. Fra vor Militærtid er vi vant til, at Flyvemærket er os helligt d. v. s. at kun de som har Kvalifikationer, og som har aflagt de bestemte Prøver har Ret til at bære Mærket. En Chauffør vilde vist ogsaa blive forarget, hvis han mødte en Mand, som aldrig havde siddet ved et Rat, men som alligevel gik rundt med et Mærke, som ellers skulde betegne at Personen var professionel Chauffør.

Naar vi kommer rundt i Landet med Ambulancemaskinerne, møder vi den ene efter den anden Zonemand med Vinger paa Brystet, den ene større end den anden, ja, vi har saa galt hørt om en af de store Kanoner inden for Flyvetjenestens Repræsentanter præsentere sig som Flyverløjtnant. Disse falske Flyvere maa gerne vide, at naar jeg kommer til en Flyveplads og ser en af Zonens talrige »Flyvere«, har jeg den største Lyst til at gaa hen og flaa Mærket af ham.

H. Venningbo.

Sygetransport København - Wien

og Retur i Konvoj med

Dansk Røde Kors.

Zone-Redningskorpset's Samarbejde med Dansk Røde Kors, der hidtil har været begrænset til Luften (Indkøb af Flyvemaskine i Samarbejde med Dansk Røde Kors), har i den senere Tid ogsaa udstrakt sig til Landjorden, idet der er truffet forskellige Aftaler med Dansk Røde Kors vedrørende Sygetransport m. m., og til dette Brug har Z. R. af Dansk Røde Kors

laant en speciel Ambulancevogn (som vist paa Forsiden af forrige Nummer af Zone-Nyt). Foranlediget heraf blev Z. R. anmodet om, med nævnte Ambulance, at deltage i en Konvoj-Transport med ungariske Flygtninge fra Danmark til Wien med Afgang fra København den 19. Oktober d. A.

Ambulancevognen, der benyttes til Turen, er en Chevrolet Mo-

del 1939—40, bygget af Amerikanerne som Militærambulance paa specielt Chassis med tvillingmonterede Baghjul, samt specielle Fjedre og Varmeapparat i saavel Førerhus som Sygekabine, ligesom vi selv har ladet Vognen indrette til at transportere 4 liggende Patienter eller 10 siddende eller 2 liggende og 5 siddende Patienter og derfor særdeles velegnet til internationale Sygetransporter og som Katastrofe-Ambulance.

Som nævnt skulde Transporten foregaa i Konvoj, og i Løbet af Eftermiddagen den 19. Oktober samledes alle de i Konvojen deltagende Vogne, som herefter kom til at bestaa af 10 Rutebiler, 7 store Lastvogne, 2 Ambulancevogne, 1 Kantinevogn og 1 Konvojørvogn. Kl. 16,00 var alle Vogne samlet, og de 100 Flygtninge, som skulde med fra København, blev anbragt i Rutebilerne. Kl. 17,00 afgik Konvojen fra Ryparken i København paa den 4000 km lange Tur. Efter 2½ Times Kørsel naaede man Korsør, hvor vi fik et ufrivilligt Ophold, idet vi først kom over med Færge Kl. 23,10. Efter Ankomsten til Nyborg Kl. 0,40 fortsattes der direkte til Røde Kors' Opsamlingslejr i Padborg via Lillebæltsbroen, Kolding og Haderslev, kun afbrudt af 3 mindre Hvil paa aaben Landevej for at strække Benene m. m. Kl. 5,00 Søndag Morgen den 20. Oktober ankom vi til Dansk Røde Kors

Lejr i Padborg, hvor de fra København medfulgte Flygtninge anbragtes i en speciel Barak, idet vi skulde forblive i Padborg til Mandag Morgen for i Løbet af Søndagen at faa alle Formaliteter bragt i Orden, saasom Paslister for Flygtninge, Toldbehandling af Bagage, ligesom 120 Flygtninge, som var ankommet til Lejren fra andre Dele af Landet, skulde indregistres paa Lister, da Konvojen ialt skulde medtage 220 Flygtninge.

Søndag Formiddag ved 11-Tiden landede en af Zonens KZ 3 Flyvemaskiner med Løjtnant Venningbo som Fører og Ingeniør Højgaard Olsen (Chefen for Røde Kors' Kørselsafdeling) paa Marken umiddelbart ved Siden af Lejren, da Ingeniør Højgaard Olsen ønskede at inspicere Konvojen, da det var den første Flygtningekonvoj, Dansk Røde Kors skulde afsende paa saa lang en Tur. Efter et Ophold paa ca. 2 Timer startede Flyvemaskinen atter mod København.

Mandag Morgen den 21. Oktober blev saavel Flygtninge som Betjeningsmandskab purret ud Kl. 6,00, da alle skulde være i Vognene og klar til at køre fra Lejren til Grænsestationen i Krusaa Kl. 8,00. Afgangen fra Lejren foregik efter et solidt Morgenmaaltid præcis, og man ankom til Grænsestationen Kl. 8,30. Ved den danske Grænsekontrol foregik Ekspeditionen af Pas, Toldeftersyn m. m.

ganske smertefrit, og i Løbet af en Times Tid kunde vi fortsætte Kørslen igennem det lille Stykke Ingenmandsland til den engelske (ty-ske) Grænsekontrol. Her tog Pas-

og Toldkontrol et Par Timer, idet Flygtningelisterne nøje skulde gennemgaaes.

Fortsættes i næste Nr.

H. E. Olsen.

Uniformer

Sikken et Røre der blev i Andedammen, ingen kan finde den grimme Ælling.

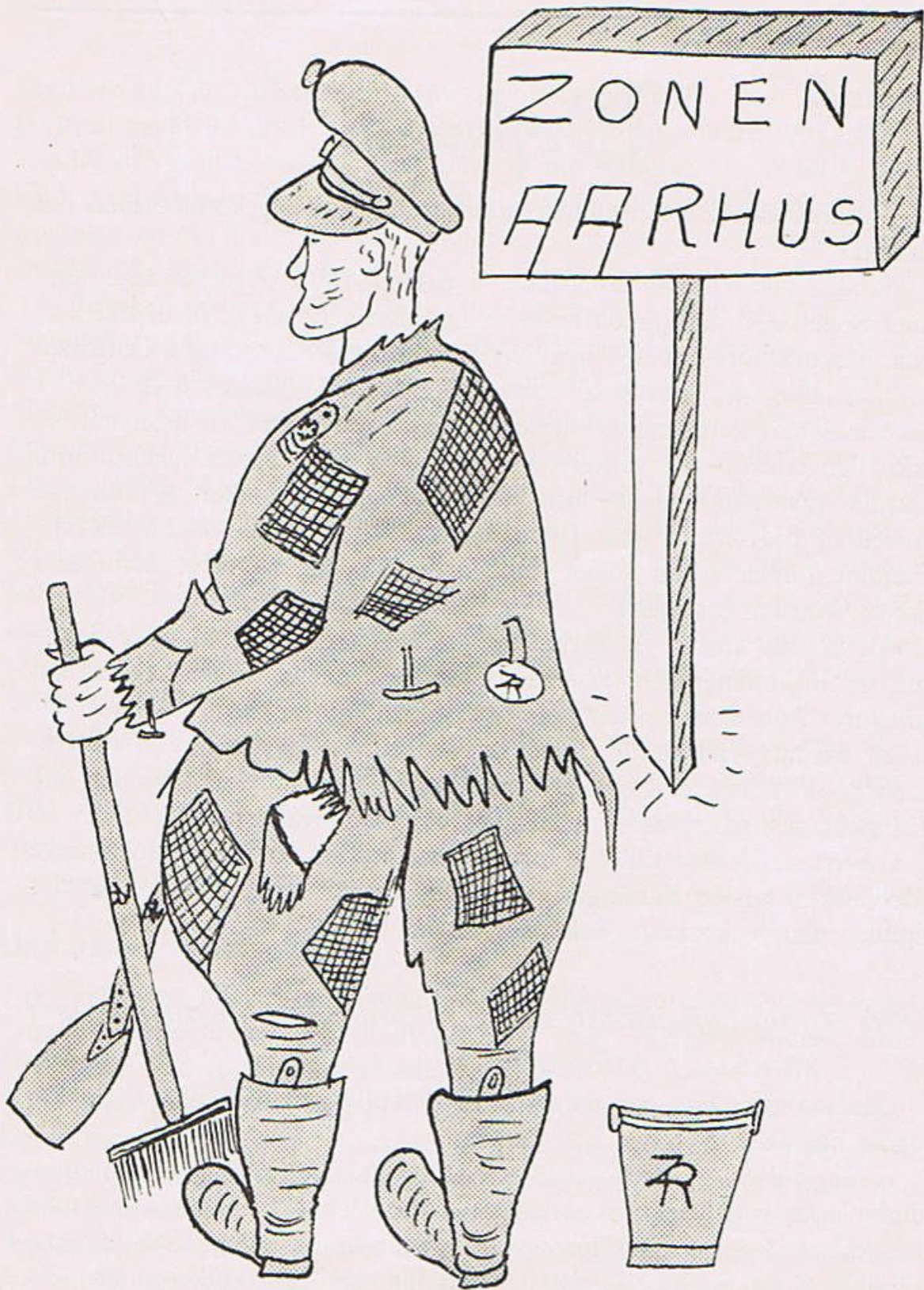
Jeg takker Redaktionen for Optagelsen af min lille demaskerende Artikel om Uniformsspørgsmaalet, og benytter Lejligheden til at sende alle de Zonefolk, som dels har ringet og dels skrevet til mig, en venlig Hilsen og Tak for Tilliden, men jeg er ikke Revolutionær, og der er i dette Tilfælde heller ingen Bastille at storme.

Samtidig kan jeg ikke undlade at liste en lille Notits med om den Del af Funktionærene, der til deres nærmeste Omgangskreds har ytret sig til Glæde for Guldets, de er ikke ret mange, men de er der altsaa, og typisk for denne Del er, at det paa ganske faa Undtagelser nær er Folk af nyere Dato i Korpset. Men hvad, allerede i det gamle Rom var det svage Køns analfabetiske Repræsentanter lettere at daare med Glimmer end med Aand, saa hvorfor skulde Tiderne have forandret sig væsentligt paa dette Punkt, men det er jo saa en helt anden Sag.

Konklusionen af disse Beragtninger er uden Forbehold denne, at vi maa naa dertil, at vi overalt i Danmark og omliggende redningsmæssige Vasalstater kan fremlægge et trykke eller duplikeret Reglement for de Myndigheder, som vi i vort smfundsnyttige Arbejde kommer i Berøring med: Miliær, Politi, Brandvæsen, Luftfart o. m. m. a. — og samtidig bemærke, at naar en Zonemand med den Slags Distinktioner staar foran Dem, har De en Mand af den eller den Stilling foran Dem.

Vilde det ikke være en bedre Reklame end at henvise f. Eks. en Politimester til at spørge Storm-Petersen, om han vil være venlig at give en Forklaring paa, hvad Art Overgeneralzonelederaspirantelev han har for sig.

Kom saa med Forslagene, det gælder Akkvisionen, og det ridser slet ikke, men det renser, og saa er det billigere. Det er slet ikke mere fint at være flot.

Udrykning!

— Hallo, hallo! Det brænder ude hos os. Kan De komme med det samme?

Manden ved Vagtbordet griber en Blyant og er parat til at notere, men Stemmen i den anden Ende af Ledningen er borte, og Røret lagt paa. Vagtmesteren ryster fortvivlet paa Hovedet og kalder Centralen for om muligt at efterspore Samtalen, men det lykkedes ikke. Der er ikke andet at gøre end at sætte sig til at vente. Det vil sige, han er ikke den eneste, der venter. Alarntavlen i Redningsstationens store Garage lyser, og Folkene bemander Vognen. Nu venter de kun paa Adressen. Lidt efter ringer Telefonen igen, og en utaalmodig og nervøs Stemme raaber i den anden Ende af Telefonen: »Hvorfor kommer I ikke? Gaarden brænder!«

»De glemte at give os Adressen,« lyder Vagtmesterens rolige Stemme, og nu kommer den forvirrede Mand saa meget til sig selv, at han afleverer Adressen. Vagten griber en Mikrofon, og i Garagens Højtaler lyder det nu: »Gaardbrand, Jens Hansen, Ejby, Udrykning.« Før Stemmen er døet hen, er Portene slaaet op, og den store Vogn ruller ud. Udrykningshornet lyder, og nu gaar det mod Brandstedet.

Ovenstaaende lille Episode forekommer næsten daglig. Alt for mange Mennesker mister Fatningen, naar der er Fare paa Færde, og der spildes mange kostbare Sekunder, inden Hjælpen naar frem.

Fra Indenrigsministeriet har Zone-Redningskorpset modtaget følgende:

Under Dags Dato har man tilskrevet Fabrikant Rokkedahl, Rokkedahls Fabriker, Nyhavn, K., saaledes:

»I Skrivelse f 2. Marts 1946 har De under Henvisning til Omstændighederne ved Deres Svoger, Natportier Henry Frandsens Dødsfald henstillet, at der træffes Foranstaltning til, at Ambulance i Sygdomstilfælde af faretruende Karakter vil kunne rekvireres, uden at der forud tilvejebringes en af en Læge udfærdiget Indlæggessseddel.

Det fremgaar af Sagen, at Deres Svoger, der var boende i Odense, blev syg den 21. Januar 1946, og at den tilkaldte Læge konstaterede en Angina, der ud paa Natten medførte en Byld i Halsen, saaledes at Patientten ikke kunde faa Luft. Der blev herefter omgaende rettet Hen-

vendelse til Falcks Redningskorps efter en Ambulance, men Redningskorpset meddelte, at Patienten ikke kunde afhentes uden Indlæggelsessedel fra en Læge, og først efter at der gennem den herefter tilkaldt Læge blev rekvireret en Ambulance hos Redningskorpset, blev Ambulancen sendt, men ved Ankomsten var Patienten afgaaet ved Døden som Følge af Kvælning.

I denne Anledning skal man efter stedfunden Brevveksling med Sundhedsstyrelsen og Amtmanden over Odense Amt meddele, at det for Indenrigsministeriet er oplyst, at Publikum saavel hos Falcks Redningskorps som hos Zoneredningskorpset altid vil kunne rekvirere Ambulance i faretruende Situationer, uden at der vil blive stillet Krav om Indlæggelsessedel, idet Telefonvagterne ved de paagældende Korps er instrueret om meget nøje at udspørge, om Tilfældet er af faretruende Karakter; endvidere er det paany blevet indskærpet Personalet ved de nævnte Redningskorps' Afdelinger i Odense at være yderst agtpaagivende i Tilfælde, hvor der anmodes om Ambulancehjælp i faretruende Situationer, hvorhos man har givet de to Korps' Hovedkontorer Underretning om nærværende Skrivelse.

Det tilføjes, at det efter det for Indenrigsministeriet oplyste maa antages, at der ikke ved den første Opringning til Falcks Redningskorps efter Ambulance til Deres afdøde Svoger er oplyst noget om, at Tilfældet var faretruende.«

Hvilket herved meddeles.

Uniformsspørgsmaalet -

Vi skal paa denne og følgende Sider offentliggøre de Breve med Forslag, Redaktionen har modtaget ang. Herr Frisholts Indlæg om Uniformer i sidste Nummer af Bladet.

Driftsleder Frisholts Indlæg i November-Nummeret er et eklatant Bevis paa, hvorledes der skydes over Maalet, naar en Zonesag skal forfægtes, hvilket desværre Gang paa Gang bevirker, at den paagældende Idéfremsetter i Stedet for at skaffe sig Tilhængere for sin Idé skaffer sig Modstandere, fordi de paagældende, som her, ganske uberegtiget bliver traadt paa. Hvis bare Herr Frisholt kraftigt havde efterlyst et nyt Uniformsreglement for hele Landet og henstillet til Direktionen, at dette blev gennemført og overholdt, var jeg 100 % enig med ham, selvom jeg dog ikke mener, at Bladet er det rette Forum. Hvis ikke Herr Frisholt kunde faa Hovedkontoret til at tage Initiativet, havde det vel været naturligt, at Spørgsmaalet var kommet frem ved

Forbindspakker

i fagmæssig Udtørelse

Rosoko Plaster

bedste Hurtigforbindsplaster

Alle Sygeplejeartikler

til forlagtige Priser

ROSTGAARD-SØRENSEN & CO.

AZALEVEJ 26 - VALBY

Splejsning af Tovværk og Staalwirer udføres omg.
Wirestopper og Tovstopper samt Scheckler til
Kranvognsbrug leveres omgaaende.

K. LYNGBYE SØRENSEN

TELEFON: CENTRAL 14824. Lokal 16

Brørsens Konditori

Finsensvej 48
Telf. Godth. 2660

Specialiteter i

Kager . Lagkager . Kransekage

EINAR AGERLIN

Vesterbrogade 143

Tlf. Centr. 7580

Kaffe - Kolonial - Konserver

vort sidste Møde i Distriktsledernes Sammenslutning, saa vi ang. dette Problem kunde have givet Hovedkontoret et Forslag til Løsning af Problemet.

Hvordan er imidlertid det omtalte Indlæg blevet opfattet? Efter min Mening som et direkte Angreb paa F. Sparre, Arthur Pedersen og Undertegnede, andre Driiftsledere paa store Stationer kan der vel ikke være Tale om. Frisholt har vel ikke noget imod, at selvejende benytter Titlen »Direktør«. Hvad dette Forhold iøvrigt vedrører Uniformsreglementet staar for Herr Frisholts Regning. Man har nærmest Indtryk af, at Herr Frisholt ærgrer sig mere over, at der ikke er nogen, der kalder Ham »Direktør«, end over selve Distinktionsvirvaret.

Hvorom alting er, er det positivt forkert, at det er de Par Driftsledere, Stationsledere eller nyansatte Medhjælpere, der gaar over Genvind i Uniformspragt. Der er vist ingen indenfor Zonen i Danmark, der er i Tvivl om, at er der nogen, der har udstafferet sig som pyntede Fastelavnssris, saa er det først og fremmest, i hvert Tilfælde, hvor det kunde skade, de store Tegningskanoner, som fortrinsvis for Flyvetjenesten har rejst Landet over, uden Kontrol af de lokale Ledelser.

Herr Frisholt undervurderer sig selv, naar han frygter at blive sammenlignet med en Vognvasker. Jeg har altid betragtet ham som en af de mest velklædte Zonfolk uden Frygt for for meget Guld. Personlig følger jeg mig, under Herr Frisholts Anklage, som Dronning Dagmar, der havde snæret sine Ærmer ind en Søndag. Jeg har virkelig som Arv fra min Forgænger overtaget en Kejserstjerne, men da jeg ved en festlig Lejlighed saa Direktør Falck benytte nøjagtig den samme Sterne, bare med den Forskel, at han havde to Stjerner, mens jeg kun havde en, kan der vist ikke være noget at sige til det. Med Hensyn til at kalde sig Direktør husker jeg tydeligt ved min Tiltrædelse i Aarhus, at Herr Egeberg opfordrede mig til at kalde mig lokal Direktør for ikke at staa ringere end de to Direktører ved Falck. Jeg syntes egentlig ikke om det, men har selvfølgelig ikke kunnet forhindre at lokale Folk, ligesom Forholdet er i Odense og andre Steder, mener, at den paagældende Stilling bedst er dækket under denne Betegnelse. Jeg vil imidlertid gerne spørge Dem, Herr Frisholt, om De vil anbefale f. Eks. F. Sparre og undertegnede, at offentliggøre i den lokale Presse, at vi gerne vil have os frabedt, at nogen titulerer os med »Direktør«. Forøvrigt studsede jeg selv over, at Herr Frisholt ved sit Foredrag i Aarhus-Hallen omtalte mig som Direktør Schou.

Ejler Schou, Aarhus.

Man maa absolut give Herr Driftsleder Frisholt Ret ang. Uniformsreglementets Overholdelse, for Magen til Misbrug af de kostbare Guld-snore skal man lede længe efter.

En Forenkling af omskrevne Reglement turde være paa sin Plads. Dette skulde være forsøgt i København, skriver Herr Frisholt. Men det er aabenbart mislykkedes, for Uniformer, der kommer derovre fra, er der bestemt ikke sparet noget paa — tværtimod.

Bare vi Menige f. Eks. maa blive fri for Korpsmærket paa Skulderen, det er utroligt, hvor mange Klædningsstykker dette Mærke har ødelagt under Sygetransporter, idet de skarpe Kanter griber fat i strikkede Trøjer, Silkenatkjoler og lignende, og det bliver efterhaanden svært stadig at finde paa nye Undskyldninger. Under Kran- og Entreprenørarbejde er omtalte Mærke ogsaa i Vejen, naar man f. Eks. vil bære Tømmer og lignende paa Skulderen.

Det skulde vel nok lade sig gøre at lave Distinktionerne mindre pralende og samtidig saa enkle, at vore Abonnenter ved hvem, de staaer over for i det Øjeblik, de har Brug for vor Assistance.

Vi tror som sagt, at en Forenkling kun vil blive hilst med Glæde hos det menige Mandskab, saa meget større bliver sikkert ogsaa Sorgen hos de enkelte, der maa i Gang med Barberbladet for at sprætte det Guld af, der ellers faar dem til at ranke Ryggen og bortvejre det Mindreværds kompleks, de absolut maa være i Besiddelse af.

Mandskabet ved Z. R., Aarhus.

Hvorledes gaar Døgnet paa en Redningsstation?

Enhver Dreng har paa et eller andet Tidspunkt i sit Liv drømt om at blive Falck- eller Zonemand. Det at kunne sidde i en Bil, der med hylende Sirene farer paa to Hjul omkring Gadehjørnerne, har altid staaet som noget tillokkende, til Dels uopnaaeligt, men det er sikkert de færreste, der tænker sig, at Stillingen ogsaa indeholder mange ubehagelige og »kedelige« Jobs.

Hvorledes gaar Døgnet paa en Redningsstation. Der kan være Dage, hvor Bilerne kører uafbrudt, og der kan være Dage, hvor Telefonen kun ringer ganske faa Gange.

Morgenen begynder meget fredeligt. En Del af Mandskabet gaar og pusler ved Vognene. Alt skal være i Orden, hver Ting paa sin Plads, saa man altid ved, hvor man kan finde de forskellige Redskaber. Resten af Vagtmandskabet ligger og hviler. Det har været en an-

strengende Nat. Ikke fordi der har været Ulykker, men mange smaa Verdensborgere melder helst deres Ankomst om Natten, og Ambulanterne har kørt ikke mindre end seks fødende Kvinder til Hospital eller Privatklinikker. Det kan være drøjt nok, men Redningsfolkene er dog ikke mere trætte, end de sender den nervøse Fader, der som Christian II gaar nervøst rundt om Bordet, en venlig Tanke.

Pludselig ringer Telefonen ved Alarmbordet, 4 km ude paa Svendborgvejen er en Personbil med to Personer stødt mod en Telegrafpæl og delvis knust. En forbigående Bil opdagede Vraget og standsede op. Over Rattet laa en ung Mand med stort Saar i Hovedet. Han aandede svagt, og alt tydede paa, at han havde paadraget sig et Kraniebrud. Ved Siden af ham sad en ung Dame, der tilsyneladende var sluppet med nogle Skrammer og et Chock. Hun var bevidstløs, men det varede ikke længe, før hun kom til sig selv. Den unge Mand blev bragt ud af Vognen og lagt i Græsset i Vejsiden, og fra den nærmeste Telefon gik der Bud til Zone-Redningskorpset.

Manden ved Alarmbordet noterer Ulykkesstedet ned, og med den anden Haand trykker han paa en Knap. Ude i Garagen og i Vagtstuen lyser Skiltet »Ambulance« og en store Alarmklokke skingrer. Mændene fra Vagtstuen griber Jakkerne og styrter ud til Vognen, og endnu inden de er kommet ind i den, lyder Stemmen i Højtaleren og meddeler Ulykkesstedets Beliggenhed. Samtidig har Vagten trukket i et Haandtag, og Porten er gledet op. Jeg naar lige at smutte ind i Vognen, saa gaar det i rasende Fart af Sted gennem Gaderne. Redningsfolkene knapper deres Jakker under Kørslen. Føreren har hele sin Opmærksomhed henvendt paa Trafikken, der er ret stærk paa det tidlige Tidspunkt. Cyklister haster ind til Byen, og Varevogne snegler sig af Sted mod Torvet. Alle viger til Side, saa snart de hører Udrykningshornet, som Medhjælperen betjener. Hjulene synger mod Asfalten. Engang imellem mærkes et lille Bump fra Trafiksømmene ved Fodgængerovergangene, men ingen Mennesker færdes paa Kørebanen. Vejen er fri.

Artiklen fortsættes i næste Nummer.

Anekdoter !

For et Stykke Tid siden blev der ringet fra Aarhus Zoologiske Have, om vi vilde være Haven behjælpelig med at fange Elefanterne, som var brudt ud. Vi sendte omgaaende 2 af vore Cowboys derud, og

da de ankom til Haven, saa de til deres store Glæde, at nu kunde de rigtig komme paa et Stykke Arbejde de kunde lide.

Elefanterne masede frem i vild Ødelæggelsestrang, og trampede alt ned paa deres Vej. — Store Træer havde de rykket op med Roden, og en af Elefanterne havde set sig varm paa en Zebra og brudt ind til den. Vore tapre Mænd forsøgte først med det Gode, de lokkede Elefanterne med Brød, men da det ikke hjalp forsøgte de med »Lasso«, og efter en vild Jagt paa et Par Timer, lykkedes det at indfange de »godmodige« Dyr igen.

— o O o —

Telefonen ringer en sen Aften, og en Stemme spørger, om vi vil være ham behjælpelig med at afgøre et Væddemaal.

Manden, der ringede, havde sammen med nogle andre været paa en Restauration, hvor de havde hørt en Melodi blive spillet af Orkestret, men man var nu blevet uenige om, hvilken Melodi det var. Nogle paastod at det var Valse triste, og andre paa stod det var Tschakowskys Klaverkoncert. Vagten tilkaldte en Zonemand, som nynnede Valse triste i Telefonen, og det viste sig at være den Melodi, der var spillet paa den paagældende Restauration. — Jovist Zonen klarer alt. — — —

Z. R., Aarhus.

Bilmangel eller - - ?

Fredag den 29 November var 2 Zone-Folk fra Kbhvn. St. H. beskæftiget med at flytte gamle Automobiler paa Undervogn for et større Firma her i Byen. Da de var færdige med dette Arbejde, fik de af Firmaet, de havde arbejdet for, en Opel Olympia 1939 forærende. Vognen var ikke just pæn og ikke forsynet med hverken Motor eller Hjul, men eftersom Bilmangelen i Dag er katastrofal, regnede de Herrens K. Carlsen og E. Hansen mindst med at tjene 100 Kr. hver paa »Bilen«.

Nu gik den vilde Jagt fra den ene Ophugger til den anden, men der var ingen, der var særlig varm paa Vognen. De første Par Steder blev der forlangt 200 Kr., men eftehaanden som de havde været en halv Snes Steder faldt Modet jo noget — Prisen ogsaa, den blev sat ned

til 10 Kr., heller ikke det kunde de faa for den. Nu var gode Raad dyre, de kunde ikke køre rundt med Monstromet hele Dagen, hvorfor de kørte paa Lossepladsen, de vilde heller ikke købe Vognen, men forlangte 5 Kr. for at modtage den. Det skal tilsidst bemærkes, at Korpsset fik Timebetaling for at fjerne Vognen.

Episode paa Koncertribunen

Der var engang — saadan begynder jo alle Eventyr, og dette er højst eventyrligt — en Basunist, som spillede i et stort Orkester, der skulde give Koncert 1. Juledag.

Nu vilde Basunisten gerne have fri den Dag, men Dirigenten erklærede, at dette ikke lod sig gøre, med mindre han skaffede en Suppleant, hvilket viste sig umuligt. Nu havde Basunisten hørt, at Falck ordner alt, og det viste sig til hans Glæde ogsaa, at Falck var villig til at sende en Mand med en Basun som Erstatning. Desværre kunde den paagældende ikke spille Basun, men i Betragtning af, at der allerede i Forvejen var en Ba-

sunist i Orkestret, lod det sig vel gøre, blot Falck-Manden under Koncerten sad med sit Instrument for Munden og lod, som om han blæste.

Alt gik efter Programmet — i Begyndelsen. Falck-Manden stillede i Smoking og Laksko og tog Plads paa Tribunen, og de to første Numre gik upaaklageligt. Men i tredje Nummer var der en Solo for to Basuner. Falck-Manden og den anden Basunist rejste sig men der kom ikke en Lyd fra de to Basuner.

Fortvivlet kikkede Falck-Manden paa sin Kollega — og opdagede saa, at det var en Mand fra *Zonen!*

Vagtmester Ulf Hansen er fra 1. Januar udtraadt af Redaktionen som Revisor.

H. BERENTZEN & CO.

DRONNINGENSGADE 25

TLF. AMAGER 3186

PRESENNINGFABRIK

1221116991

F	R	E	M	M	E	S	S	Ø	B	E	S	
O	I	Ø	P	A	O	V	G	A	R	N	I	
R	E	N	S	D	Y	R	Æ	R	T	T	R	
N	Æ	R	E	T	N	Æ	K	S	E	R		
		L			G		E	E				
S	P	R	I	N	G	S	T	Ø	T	T	E	R
T								Ø				
R	Ø	G	E	S	O	K	R	A	F	T		
Ø	E	K	U	F	L	N	J					
G	I	L	D	E	F	R	A	A	D	S	E	
E	I	D	E	N	R	N						
T	I	G	G	E	R	Ø	G	T	E	D	E	

KRYDS OG TVÆRS NR. 1

Vinderne af Kryds og Tværs Nr. 1 blev:

1. Præmie:
Chr. Larsen, Niels Fin-sensalle 78.
2. Præmie:
Kontorist Ellen Carby, Z-R. Aalborg.
3. Præmie:
Chauffør Carlsen, Station H. København.

Helge B. Nielsen

Cykleforretning & Reparation

Tlf. Vester 3977

Frederiksberg Allé 37

Reserveret H. A.

Udgivet af

ZONE-NYT

Platanvej 19 . Kobenhavn V

Ansvarshavende Redaktør:

~~ORLA BANG~~

Annonceekspedition:

Platanvej 19 - Kbh. V. - C. 9430 Lok. 7